

en Skotøjsfabrik $9\frac{1}{2}$ Time om Dagen. Hvis han ikke har været der, kan jeg forstaa den ufornuftige Tale, han fører om, at Arbejderne skulde vise Tilbøjelighed til at gaa ind paa en længere Arbejdstid end de 8 Timer. Men hvis han har været der, maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaa hans Tale. Sagen er den, at Arbejdet paa Skotøjsfabrikkerne er i meget høj Grad specialiseret. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at der skal en 35—40 Mennesker til for at lave et Par Støvler. Hver har sin ganske lille Del at udføre, og hvor man har Maskiner, som Arbejderne er spændt til, laver hver Maskine en ganske lille Del af Støvlen. Til den Maskine staa Manden spændt, fra han kommer, til han gaar, med en kort Pause, og udfører akkurat det samme Stykke Arbejde den ene Dag efter den anden hele Aaret igennem. Det er ikke en Gang saaledes, at Aaret brydes af en Ferie, som andre Samfundsklasser har det. Nej, den Skomager, som arbejder paa en Fabrik og er spændt til sin Maskine, maa staa der hver eneste Dag i Aaret. Ikke saa meget som 8, ja, ikke en Gang 2 eller 3 Dages Ferie har han, undtagen i Sygdomstilfælde, naar han ikke kan holde det ud længere. Han maa hele Aaret igennem hver eneste Dag staa spændt til denne Maskine, som rusker og rykker i ham. Det er hans Arbejde. Naar man derfor i sin Tid har ment at maatte bort fra den lange Arbejdstid og ned til en kortere, var der Grund derfor, thi intet Menneske kan i det lange Løb blive ved den ene Dag efter den anden Aar ud og Aar ind at være spændt til den samme Maskine i $9\frac{1}{2}$ Time om Dagen. Man forstaa derfor den Modstand, som Arbejderne yder mod en længere Arbejdstid, end de nu har.

Men en saadan Forlængelse vil ogsaa betyde Tab af Fritid for dem. Nu er Forholdet det, at man kan holde op Kl. 5 om Eftermiddagen, man har en ganske kort Pause; men i en Storby som København er der en lang Vej for de fleste Arbejdere til og fra Fabrikken, mange bor ude i Udkanterne af Byen, det tager halve eller hele Timer at komme hjem, saa man naar dog ikke hjem, før Klokkeren er 6, og saa først skal man spise sin Middagsmad. Nu er der mange, der under de nuværende For-

hold med den kortere Arbejdstid har skaffet sig en Smule Have udenfor Byen, hvor Familien tager hen, og hvor maaske ogsaa Manden tager hen om Aftenen og tilbringer et Par Timer. Men hvis han skulde forlænge sin Arbejdstid til det, Indenrigsministeren her foreslaar, saa hører dette op; de Goder, man der har skaffet sig, maa nødvendigvis høre op, thi under den 8 Timers Arbejdsdag behøver man kun een Pause, men skal der arbejdes i $9\frac{1}{2}$ eller 10 Timer, maa man begynde noget tidligere og mindst have to Pauser, d. v. s. man skal være længere paa Arbejdsstedet. Nu er man vel 9 Timer paa Arbejdsstedet, men forlænges Arbejdstiden til $9\frac{1}{2}$ Time, skal man maaske være der 10 eller 11 Timer, fordi man maa holde sine Maaltider der, man kan ikke gaa hjem og spise sine Maaltider hjemme.

Alt det, som Arbejderne har faaet gennemført, og som de føler sig lykkelige og glade ved, forlanger man, de nu uden videre skal give Afkald paa. Og for hvad? Jeg har oplyst med Tal i Gaar, for hvor ringe et Beløb man er i Stand til i Tyskland at faa sine Støvler produceret, og jeg har med Tal bevist, hvor let det vil være for Industrien i Tyskland at konkurrere den danske Skotøjsindustri sønder og sammen, selv om dette Lovforslag bliver gennemført. Jeg vil derfor nok spørge, om der er noget fornuftigt Menneske, som med Rette kan forlange af Arbejderne, at de under disse Forhold skulde gaa med til at forringe de Kaar, som de nu har, for at faa det, som de tror, og som jeg ogsaa er sikker paa, intet som helst betyder for dem. Og selv om de nu gik ind paa det, hvad saa? Ja, naar Loven bliver vedtaget, varer den indtil 1. Juli, og hvis Arbejderne saa er saa venlige at gaa ind paa at give Afkald paa de Goder, som de nu har, og som de sætter saa stor Pris paa, kan Industrien faa Lov til at beholde denne Lov 4 Maanedere derefter. Saa bliver de høje Sætsler sat ned, saa gaar Sætslerne ned til, saa vidt jeg husker, 80 Ø. pr. kg. Det reelle, Arbejderne kan vente ud af den Historie, man her forelægger dem, er, at de mister de Goder, de har opnaaet, men de faar ingenting i Stedet — absolut ingenting.